

lőnek is minden látogatásért a mit az iskolában tess. Ezen kívül azt rendelte a nagylelkű hagyományozó, hogy a tanfelügyelő, valahányszor a községbe érkezik, vendégléj meg. Szabó Károly tanfelügyelő erről a megvándorlásról lemondott és a felelősséget az ősszéből, a mi 100 frtra rug, ruhákat, könyveket és iskolaszereket vásároltatott a szegényebb sorsú gyermekeknek, a kik között ma megjelent, hogy szemtől-szembe juttassa nekik a kis Józuska ajándékát.

— A felekezeti néküliség hódítása. Az új egyházpolitikai törvények nem egy helyütt a vallásosság hátrányára is mutatják eredményüket. Battonyán tizenhárom családos ember jelentkezett az anyakönyvvizetnéél azon szándékból, hogy vallásukat a felekezeti néküliséggel cseréljék fel, még pedig tíz katolikus és három református. Áttérésüket ugyan nem indokolták, de valószínű, hogy cséljük a hitközségi adóterhet lerázni, a mitől azonban úgy is csak öt év múlva szabadulhatnak meg teljesen.

— Hymen hírek. *Jily Ede* győr-belvárosi tanító kedves leányát *Jily Arankát* eljegyezte *Varga László* budapesti tanító. — *Rádl Ferenc* mosonyi magázó kedves és művelt leányával *Rádl Rudikával* jegyet váltott báró *Riedl Zdenkó* áll. vasuti hiv. Budapestről. — *Fáji Fáy Margitot* eljegyezte *Havorkorst Gusztáv* cs. és kir. hadnagy. Boldogságot kívánunk a jegyeseknek.

— A pétervásári választás. A pétervásári választókerületben a nemzetipárti Károlyi László grófot tegnap egyhangulag kikiáltották képviselőnek.

— Városi képviselő választás. Holdházy János cs. püspök halála következtében megüresedett városi képviselői állást hétfőn töltötték be. *Acsay Ferenc* főgymnáziumi igazgató és *Németh Károly* dr. ügyvéd voltak a jelöltek. Mint előre látható volt *Acsayt* nagy többséggel megválasztották. Leszavazott 342 választó. Ebből *Acsay* kapott 220 és *Németh Károly* 112 szavazatot.

— A győrszigeti bíróválasztás tegnapelőtt folyt le Szodtfriedt főbíró elnöklése alatt. Ujra

megválasztották a volt bírót *Bejczy Ferencet*. Helyettes bírót *Saengli János* lett.

— Nemes példa. Igazán lélekemelő és szívemeseítő örömet szerezett gróf Khuen-Héderváry Károlyné urnő ő excellenciája követésére méltó nemes példája által Hédervár község szegényeinek és iskolás gyermekeinek, a kiktől az idén sem feledkezett meg. Kegyes adományából ugyanis, — mint az előző években is, — a karácsonyi ünnepek alkalmából az összes szegények ruhakelmékekkel lettek ellátva, az iskolás gyermekek pedig különböző tanszerekkel, sőtmenyével és esemegefélékkel lett k kivétel nélkül megörvendetve. Sokáig tartós, kellemes benyomást gyakorolt az emberre a sok örömtől duzzadó hálás gyermekarcok szemlélése. Bár sokan követnék a nemesszívű urnő jétkony példáját!

* Háromszoros doktor. A magyar tudományos egyetem évkönyveiben is ritka eset, hogy két év folyama alatt valaki három tudósra tegyen szert, mint közelebből *Késmárky István* pécsmegyei áldozópap, *Károly Mihály* gróf nevelője, ki két év előtt a hittudományok, a nyáron a jogok és pár nap előtt az államtudományok doktorságát szerezte meg. A jeles tudós közelebből a pécsi püspöki jogakadémia kanonjogi és jogtörténeti tanszékére lett kinevezve.

— A győri waggon- és gépgyárrészvényszerzés megalkult a múlt hétfőn. A részvényesek a közgyűlésen elnökke *Wottitz Károlyt*, jegyzővé dr. *Rappoch Frigyes* t választották. Az alapszabályok elfogadása után megválasztották az igazgatóság és felügyelőbizottság tagjait. A részvénytőke 500 000 forint, 5000 darab 100 forintos részvényekben.

* Öngyilkosság festékekkel. Nagyváradon tegnapelőtt *Barabás Juliánna*, cselédleány megmérgezte magát. A kórházi orvosok könnyű mérgezésnek gondolták az egészet, s azt hitték, hogy néhány nap alatt már elhagyhatja a leány a kórházat. A szerencsétlen leány azonban mindig rosszabbul lett, s tegnap kiszívnedett. A vizsgálat kiderítette, hogy a leány valami

zöld festéket vett be, a melyet gazdája rovarirtó szerek használt. A festéket a mérgezés napján vitette a gasda a leánnyal egy fűszerkereskedőtől, a kinek ezt a mérges jószágot nem is lenne szabad árulni. A leány öngyilkosságának oka egy levél, melyben szeretője tudára adta, hogy nem veheti el, mert mást szeret.

* Az újvárosiak panasza. Nagy a panasza az újvárosiaknak. A hosszú-hidról levezető gyalogjáró jobb szárnyát (a Neuvirt-féle fakereskedés előtt) ugyanis kikövezték, de a bal szárnyát (a Réthy-ház felé) közvetlenül hagyták. Pedig ezen a részen többen járnak, kelnek, a mi nem kényelmes dolog sáros időben, a mikor térdig érő locs-pocában kell járniok. Ugy látszik, a jó Isten jobban szereti az újvárosiakat, mint a mérnöki hivatal, azért adott most jó kemény időt, hogy a szegény újvárosiak tista cipőben járhasanak.

— Megszűnt lap. Mosonymegyében két lap vala: egy magyar és egy német. Azt hitte volna az ember, hogy a híres *Pogány-uralom* alatt magyaronodni fog a megye. A német lap előfizetői lassanként elfogynak és beadja a kulcsot. A dolog azonban ellenkezőleg történt. A magyar lap mult ki az árnyék-világból. Nem keressük, nem mondjuk, mi volt az oka. Annyit azonban mégis meg kell említenünk, már a volt szerkesztő érdekében is, hogy a mult esztendő nyarán ütött bele a Kuliszéky-floxera, addig míg a szerkesztő Karlsbadban időzött! — Így megyen visszafelé Mosonymegye a híres liberális kiskirályok és vicze-kiskirályok alatt.

— A iparhatósági megbízottakat szombaton választották meg. Iparajármókat szemlélő megbízottak: *Bossay János* szűcs, *Lelöcsky Gyula* cukrász, *Frankl Mór* kereskedő; tanoncziskolákat szemlélő megbízottak: *Halbritter Albert* hentes, *Erhardt Antal* bormérő, *Mahler Lipót* kereskedő, *Pfaffstaller Vincze* szatócs; műhelyvizsgálók: *Novák János* üveges, *Hader Ferenc* kárpitos, *Pótfay József* kékfűstő, *Szikriszt János* szabó, *Tatay Lajos* hentes, gyárvizsgálók: *Józsa János* kovács, *Stern Ferenc* bádogos, *Krámer Adolf* esztergályos, *Nits Pál* lakatos, *Fésű János* építési vállalkozó, *Varga László* részöntő, *Szabó József* sütő, *Jungi György* asztalos, *Póttagok: Gombás Pál* vendégfogó, *Csizmadia János* szabó, *Francsik Andor* illatszerész, *Hirschler Bernát* kereskedő és *Katula Antal* szabó.

— Táncmulatság. A győri iparos önképző-betegsegélyző-egylet f. évi január 23-án tartja a Vigadóban zártkörű táncmulatságát.

— Törítés az alapszabályokban. A babarosi róm. kath. olvasó-egylet alapszabályainak egyik szakaszában e szavak is olvashatók: „Az egylet mindazon tagja, ki a vallás vagy haza ellen vétiséget követ el, kizárható az egylet kebeléből.” Furesa világot vet a belügyminiszteriumban divó gondolkodásra azon körülmény, hogy a „vallás” szót a miniszteriumban kitérőlték az alapszabályokból, mintha a vallás fogalma nem volna épp főtámasza a haza fogalmának.

— Új óriási ágyu. Még nem volt olyan löszerszám a világon, mint az az ágyu, melyet most fognak elkészíteni a Waterliet-arszénálban. Az ágyu csővének 16 hüvelk az átmérője, 50 láb a hossza és 125 tonna a súlya. A hordtávola nem kevesebb, mint 16 angol mértföld és a lövés ereje oly nagy, hogy egy 27 és fél hüvelknyi vastag pánczélelment, a mely a legkitűnőbb aczélból van gyártva, még két mértföldnyi távrolból is át-

az, legvalószínűbb így argumentál: az állam mellém rendelte szubvencionált szubszidiumnak; ... s minthogy teljesen megfelelt ... holtomiglan megelégszem vele ...

A mi az én okoskodásomat illeti, ma véletlenül plüre ültem. A dolognak nem nagybátyám, hanem az a tolakodó ludimagiszter az oka ... Nem láttam a ház körül senkit ... Vizitelttem ... Az intrádát helyesen végeztem ... Természetesen, ha helyesen kezdettem, kötelességem az egész dologt helyesen végezni is ... Térdeimre ereszkedtem ... Oh aranyos pilla-a-a ... Megvallom, a többi a torkomban akadt ... Kabátom gallérját szorongatta valaki, — és lábra állított ... Én határozottan protestálni kezdtem ... igen, protestálni még lábaimmal is ... De hát az az átkozott ludimagiszter menydörögve bömbölte: Lódujl! ... És én — lódujtam ...

A képviselőválasztások lezajlottak ... Nagybátyám a nótárius, a „közügyek terén kifejtett sikeres működésért” a koronás aranyéremkeresztet kapta. — Nagybátyám is, meg Trézi néni is e nagy nap emlékére: a bab csipédőféle „krokogyilus” históriát teljesen kitérőlték emlékezetükből.

Szóval, ma fényes nap, fényes ebéd van a mi házunknál!

Nagybátyám a jókedvtől szinte áradozik; a ludimagiszter is már túlesett a szokásos három litéren ... Néha, néha megvető tekintettel méreget ... Az aranyos pillangó, a bájos szubvenció vidáman kacag ... A ludimagiszter vallomásokkal üldözi ...

Ejnye canis tua mater, — mit sugaz-bugaz annyit, te gonosz mester! Szólaít meg nevetve nagybátyám.

Hát pajtás a kis aranyos pillangó, a szubvencionált szubszidiumom, Bertácska kezéért konkurálok!

Azért-e? ... Elkéstél pajtás ...! A szubvencionált aranyos szubszidiumot mai naptól megvonom tőled, — s kijelentem, hogy magamnak imént eljegyezvén, ez órában elcsiptem tisztelt orrod elől!

Elesipted-e? ... Elesipted ám öcséd elől, — kit nem régiben helyetted is megegzámináltam ...

E-e-öcsém elől-e ... Na öcsém, úgy hát csak pakolj, — s többé soha, de soha ne jőjj hozzám „pihenőre!”

Természetesen, én meg e lapok után egész ünnepélyesen kijelentem, hogy többé a nótáriusok és kántorok ügyében egy tollvonást sem teszek; de nem ám!